

Så spørger hr. Klaus Hækkerup: Jamen hvad er det så, vi vil? Hvad er rækkefølgen? Og så siger jeg endnu en gang – jeg ved ikke, om det er for sidste gang – at vi ønsker gældslettelsen. Det er gældslettelsen, der også giver skattelettelsen. Når sammenhængen er den, at hver sparet rentekrone for staten kan bruges til skattelettelser, så er dette at få skattelettelser altså en følge af, at man afvikler statens gæld.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg blev lidt overrasket, da jeg så Venstres finanslovpælæg. Vi havde ligesom fået indtryk af, at det var et moderat oplæg. Men når jeg så går ned i stoffet, så finder jeg ud af, at der ikke er særlig meget nyt – det skulle da være det, at man har begrænset sig til ting, der ikke er forligsdækket – for på så vigtige områder som arbejds- og socialpolitikken mener man stadig det samme, fuldstændig upåvirket af de erfaringer, man måtte have draget.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Thor Pedersen: Var det ikke sådan, at da Venstre sidste år formulerede sine krav til arbejdsmarkedspolitikken, da forudsatte man, at indfrielse af betydelige dele af Venstres krav ville medføre milliardbesparelser? Nu ser vi regningen. Det blev ikke nogen besparelse, tværtimod. Det at gennemføre mere kontinuerlig aktivering og rykke den frem har medført merudgifter.

Nu ser jeg så, at Venstre også foreslår, at vi skal lave straksaktivering m.v., og at man kan spare penge på det. Er sandheden ikke, at der ingen besparelse er, men øgede udgifter? Det er jo en central del for, at Venstres politik så overhovedet hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

For Dansk Folkeparti er en af de absolut vigtigste opgaver i de forhandlinger, der skal være her i efteråret, at der bliver strikket et holdbart og godt politiforlig sammen, som sikrer befolkningen den tryghed, som den med rette kan forvente, og som indfriede løfter, som mange politikere har strøet om sig med, om, at nu skal man bandekriminaliteten til livs.

Det, jeg så hørte i hr. Thor Pedersens indlæg her tidligere på dagen, er, at man løser det ved, at man i en politistyrke på ca. 10.000 over de næste 4 år sætter 400 ekstra mand af. Mener hr. Thor Pedersen virkelig, at det er nok til at løse de opgaver, som man har lovet befolkningen at

løse, eller er det udtryk for det, Venstre tror man kan komme igennem med over for regeringen?

Jeg bliver også nødt til at spørge lidt til tekniikken i det. Er det 400 mand i forhold til det, som regeringen foreslår i finanslovspillet, eller er det 400 mand i forhold til den nuværende politistyrke?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

For 2 måneder siden havde Folketinget præcis den samme sammensætning, som Folketinget har i dag. For 2 måneder siden afgav Venstres politiske ordfører løfte om, at Venstre ville sørge for, at der kom et jobfradrag, sådan at mennesker med de laveste indkomster kunne få en økonomisk forbedring gennem en skattelettelse. Det forslag har Venstre 2 måneder efter sløffet, og hr. Thor Pedersen går herop og forklarer, at det er, fordi det først kan lade sig gøre, når Folketinget efter et valg har fået en anden sammensætning.

Det hænger jo ikke sammen. Hvorfor skulle man ud og afgive det løfte til vælgerne for 2 måneder siden, når man i dag ikke vil stå ved det løfte længere?

Tilbage er så spørgsmålet, som hr. Thor Pedersen ikke svarede på i sit svar på mit første spørgsmål: Hvor længe skal vi tro på det oplæg, som Venstre i går præsenterede vælgerne og offentligheden for? Holder det i 2 måneder, eller holder det måske kun i 14 dage, til man er inde i finanslovforhandlingerne og finder ud af, at man vil droppe hele Venstres politiske program med en eneste dagsorden, nemlig at holde SF og Enhedslisten ude af dansk politik og dansk indflydelse?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Nu vil jeg sige til hr. Jan Petersen, at det var altså ikke Venstres forslag, der kom igennem omkring aktivering; det endte i et forlig med det politisk mulige.

Men jeg vil gerne sige, at vi jo har lavet en meget præcis beregning af, hvordan vi når frem til, at vi kan spare 125 mio. kr. Det er altså 125 mio. kr., vi taler om ved straksaktivering af kontanthjælpsmodtagere, eller det, der på landsplan svarer til i alt 10.000 kontanthjælpsmodtagere eller ca. 35 pr. gennemsnitskommune. Det er altså en overskuelig størrelse, der lig-